

Περί θανάτου από υπακοή

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Άγ. Νικόλαος \(Βελιμίροβιτς\) Επίσκοπος Αχρίδος / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ορθόδοξη πίστη](#)

φωτο:proskynitis.blogspot.com

Στο βίο του Αγίου Σεραφείμ του Σαρώφ είναι γραμ-μένο ένα από τα φοβερά θαύματα αυτού του Αγίου, το οποίο έγινε το 1932. Ο Μιχαήλ Βασίλιεβιτς Μαντούροβ, μεγάλος ευεργέτης της γυναικείας μονής του Ντιβγιέγιεβο, αρρώστησε βαριά και ήταν ετοιμοθάνατος. Αδελφή του ήταν η μοναχή Ελένη. Κάλεσε ο πατήρ Σεραφείμ την Ελένη και της είπε: «Χαρά μου, θέλω να κάνεις μία υπακοή ... Θα τη δεχθείς αδελφή;». Η Ελένη απάντησε, ότι είναι πάντα έτοιμη για κάθε υπακοή. «Καλά τότε, χαρά μου», συνέχισε ο πατήρ Σεραφείμ. «Να, βλέπεις, ο αδελφός σου ο Μιχαήλ κείτεται σε μας άρρωστος κι ήρθε ο καιρός να πεθάνει, όμως τον χρειαζομαι, τον χρειαζεται η οικογένειά μας, τα ορφανά μας. Να λοιπόν η υπακοή: Πέθανε εσύ, αδελφή, στη θέση του Μιχαήλ!». Η Ελένη αμέσως απάντησε: «Ευλόγησε, πάτερ!». Ύστε-ρα απ' αυτό ο Σεραφείμ για αρκετό χρόνο μιλούσε στην Ελένη περί θανάτου και αιώνιας ζωής. Ξαφνικά η Ελέ-νη ταραχθηκε και φώναξε: «Πάτερ, εγώ φοβάμαι το θάνατο!». Σ' αυτό της απάντησε ο άγιος άνθρωπος: «Και γιατί εμείς να φοβόμαστε το θάνατο, χαρά μου; Για μέ-να και για σένα θα είναι μόνο αιώνια χαρά». Μόλις η Ελένη έφυγε απ' τον πατέρα Σεραφείμ, έπεσε στο

κρε-βάτι και πέθανε, ενώ ο αδελφός της Μιχαήλ έγινε καλά. Λίγο πριν απ' το θάνατο χαρούμενα φώναζε: «Νάτον έρχεται, να !... Να κι ο άγγελος! Αλλά ποιός είναι αυτός; Να και δυο απαίσια τέρατα. Αυτά είναι δαιμόνια! Αλλά αυτά είναι αδύναμα απέναντι σε μένα· τίποτα δεν μπορούν να μου κάνουν». Λίγο πριν την εορτή της Αγίας Τριάδας πέθανε η Ελένη. Έβαλαν το σώμα της στο ναό. Στην διάρκεια της Λειτουργίας την ημέρα της Α-γίας Τριάδας οι παριστάμενοι είδαν στο πρόσωπό της πως τρεις φορές χαμογέλασε απ' το φέρετρο. Ο Άγιος Σε-ραφείμ αργότερα έλεγε γι' αυτήν ότι αγίασε.

(Αγίου Νικολάου Βελιμίροβιτς, Εμμανουήλ, εκδ. Χρόες, Αθήνα 2010, σ. 168-169)